

باز آفرینی هنر در شهر، نگاهی به فضای شهری به مانند خلق یک اثر هنری

سید سجاد قشمی^{۱*}، مقداد کهوند^۲، نیما قیطرانی^۳، مجتبی خانیان^۴

^۱دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی همدان

- Syedsajadghashami@gmail.com

^۲دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی همدان Meghdadkavand@gmail.com

^۳دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی همدان N.ghaitarani@yahoo.com

^۴دانشجوی کارشناسی ارشد برنامه ریزی شهری دانشگاه آزاد اسلامی همدان Mojtabakhanian@gmail.com

چکیده :

شهر بستر و مکانی برای زندگی است، از این رو می توان تعامل و ارتباط هنر با شهر و فضاهای آن را در همین نکته جست و جو کرد. کم نیستند شهرهایی که به صورت نسبی پاسخگوی نیازهای رفاهی شهروندان می باشند اما از معنویتی که لازمه شهر و فضای شهری است برخوردار نیستند. آسایش زندگی در شهر را می توان در تأمین نیازهای روزمره مردم تعریف کرد، اما غنای زندگی هنگامی پدید می آید که معنویت هنری در شهر، محیط های شهری و فضاهای همگانی فراهم باشد. حال پرسش از چگونگی آفرینش اثر هنری در فضاهای شهری ما را به ورطه ی گسترده ای از معانی، مفاهیم و راهبردهایی می کشاند که دستیابی به پاسخی مناسب را نیازمند نگاهی ژرف به بنیان ها و مفاهیم هنر و فضای شهری بر می شمارد. لذا برای دستیابی به چنین هدفی، این مقاله ضمن پرداختن به دوره های مختلف نگرش به هنر در شهر، و بیان تعاریف مختلف پیرامون موضوع هنر و آفرینشگری، به شهر و هنر معاصر می پردازد و می کوشد تا درک صحیحی از مقوله هنر جهت آفرینش یک اثر هنری شهری ارائه گردد.

واژگان کلیدی :

هنر و آفرینش گری، فضای شهری، آفرینش اثر هنری، هنر معاصر